

Вітер

Володимир Підпалий

Рябить Дніпро човнами... За водою,
за повінню знялись і попливли,
мов полетіли, птахи, білі крила
раз по раз опускаючи до хвиль.

А берег причаївся, розгубившись:
зник другий берег – вилетється вода
й човни о суходіл потрощить крила...

Гасає вітру тінь – туди й сюди...